

28. Góg és Magóg uralmának a vége

Alapige: Jel 20:1-10

Igei bevezető: *Sátán sorsa ezer esztendőn keresztül a fogság lesz, majd a megsemmisülés.*

Egy angyal 20:1 Ennek az angyalnak nincs semmilyen különleges feladata. Némelyek úgy vélik, hogy a 9:1-ben szereplő angyalról van szó, aki csillagként hullott le az égből és nála van a mélység kútjának kulcsa. A sok hasonlóság ellenére azonban eltérések is vannak, ugyanis a 9:1-ben magáról Sátánról van szó, nem egy angyalról. Tehát a 20. fejezet angyalának a kezében ott van a mélység kulcsa és egy nagy lánc.

A mélység kifejezés egyértelmű visszautalást jelent 1Móz 1:2-re, a teremtésre. Ugyanakkor a Jelenésekben Sátán börtönének és fogságának kifejezését jelenti, aminek vége a tűznek tava, a teljes megsemmisülés.

Sátán megkötözésének jelene arra ad választ, hogy mi lesz a földdel, és azokkal, akiket elhíttettek az Antikrisztus. Egy angyal száll alá a Mennyből, akinél van az „alvilág kulcsa” és megnyitja a gonosz lelkek őrzésére rendelt földalatti börtönt úgy, hogy a nála lévő láncsal megkötözi Sátánt, aki semmilyen ellenállást nem tesz. Az angyal egy börtönőr benyomását alakítja ki az olvasóban. A bűn kezdetén Mihály fejedelem teljes erejére szükség volt, hogy levessék Sátánt az égből (12:9), most pedig egyetlen angyal is láncra tudja verni.

Sátán nevét teljeskörűen leírja János, hogy minden kétséget kizárjon az azonosítással kapcsolatban. A gonosz semlegesítve van, elérkezett Sátán számára a vég. Az egész kép a **Jóm Kippúr** gondolatához kapcsolódik, amikor **Azázel** bakja a pusztába száműzetett, hogy a megtisztított szentélytől távol maradjon. Az engesztelési ünnep évezredek keresztül hírül adta Sátánnak, hogy mi fog reá várni az ítélet végén. Most teljesebben felette a sors. Dániel könyve is tartalmaz erre vonatkozó utalásokat.

Az **Ezer esztendő értelmezése**. Az apokalipszisben található ezer esztendő valószínűleg szimbolikus szám. „*Mert ezer esztendő annyi előtted, mint a tegnapi nap*” - mondja a költő Zsolt 90,4. Bibliái értelemben értelmezve azt tudjuk mondani az ezer esztendőről, hogy vele szemben találjuk meg a „kevés idő” 20:3 gondolatát. Ézsaiás 24-25. fejezetében hasonló gondolatokkal találkozunk, melyet a kutatók „**kis Jelenések könyvének**” neveznek, ahol szerepel egy „tömlöcbe vetés” és „sok nap” kifejezés. Tétovázhatunk azon, hogy mi kövessük-e a prófétákat az ószövetségi ösvényen, vagy más irányba induljunk el, mindenesetre a szövegben nem támogatja sem az egyik, sem a másik utat.

A rossz uralma véget ér ez a legfőbb üzenet. A Jelenések könyve ezt a reá annyira jellemző módon írja le, vagyis jelképes nyelvezettel. Természetesen az ezer esztendő lehetséges, hogy valóságos időtartamot jelent, talán Millenniumot kell értenünk rajta. Azonban nem az értelmezés a fontos, hanem az üzenet tartalma: *a gonosz uralma véget ért*. János apostol Ézsaiás fókuszán, szemén keresztül vezet végig, hogy rámutasson arra, az emberiség visszatér Isten segítségével oda, ahonnan annak idején elindult az útjára. Az ezer esztendővel kapcsolatban

az özönvíz előtti nemzedékek életkora „ezer esztendőben” mérhető; Ádám 930, Jered 962, Methuselah 969, Noé 950 esztendőt élt. Az ezer esztendőre történő hivatkozás az özönvíz előtti korra, az Édenkert közeli időkre utalhat vissza, akár szimbolikus, akár valóságos értelemben. Az ezer esztendő valójában az emberi nem első lépését jelenti az örökkévalóság irányába.

Élő halottak azok, akik ugyan meghaltak Isten igazságaiért: a hősök, a vértanúk, a megalázzottak, akik hűségesek voltak, az életük árán is. Az angyal megmagyarázza, hogy ők, akik az első feltámadásban részesültek. Minden korszak igaz embere ott van. Az áldozatok tétetnek a bírák bíróiává. A szerepek felcserélődnek, az elítéltekből most bírák lesznek. Jézus második eljövetelekor lesz az első feltámadás. Isten az igazak számára rendelkezésre bocsátja az összes feljegyzést és könyvet, minden hatalmat megad számukra, hogy az ítélet után együtt uralkodjanak Ővele. (Lásd Jel 20:6!) Az igazakat „papoknak” nevezi, és boldogoknak mondja. (Lásd uo.!) Ezer esztendően át ítélik meg a feltámadottakat azokat, akik még halottak. Nem csak emberek ítélnék meg embereket, hanem Isten megengedi, hogy Őt magát is megítéljék, és ehhez minden hatalmat és eszközt biztosít számukra. Az utolsó nagy ítéletben mindenki meg fog ítéltetni, még maga a Teremtő is.

Góg és Magóg értelmezése. Isten kívárja a dolgok végét, számára nagyon fontos, hogy mindenki tisztán lásson. Az ezer esztendő végén feltámadnak a többi halottak is: „*akiknek a száma, mint a tenger fővénye*” (Lásd: Jel 20:8.!) Sátán újra színre lép, feloldatik az ő fogságából (Lásd: Jel 20:7) Még egyszer és utoljára elhitei az emberekkel, hogy nála van a megoldás. A forgatókönyv az **armagedoni** háborúra emlékeztet, fegyveres lázadás, támadás Isten és a népe ellen... A csatamező héber elnevezést kap: **Góg és Magóg**, ami Ezékiel 38:2 verséhez kapcsolódik. Míg az armagedóni csatában Izrael a régi ellenségével, Bábellel találta magát szembe, addig Góg és Mágóg esetében, a föld négy sarkán lévő népek összegyűlnek a Sárkány irányítása alatt. Számuk kimondhatatlan nagyságú. Góg és Magóg nevek számértéke: *hetven*, a tökéletességnek tűnnek. Megtestesítik az Izraelen kívüli valamennyi népet. A két név sehol nem áll egymás mellett a Bibliában, csak a Jelenések könyvében. Tehát a két név nem valóságos személyeket takarnak, hanem nemzetek sokaságát, mindazokat, akik Isten ellenségeik. A **szentek tábora**, a **szeretett város** a mennyei Jeruzsálemet jelenti. János elkerül minden nemzeti nacionalizmust a zsidóság szempontjából, ezért fogalmaz ennyire árnyaltan.

Tűz száll alá, ahogy annakidején elpusztította Szodomát és Gomorát, ahogyan Illés kérésére tűz szállt alá a Kármel-hegyén. Elpusztul Góg és Mágóg serege, legtovább Sátán marad életben, aki végül is meghódol Isten nagysága előtt. A képek apokaliptikusak, szimbolikusán értendők, a kínoztatás azt jelenti, hogy Istentől való elszakítottság érzését, kinként fogják átélni Góg és Mágóg fiai. Az „**örökkön örökké**” kifejezés (Jel 14:11; 19:3) jelzi az ítélet végleges-ségét és megváltoztathatlanságát.

Írta és előadta: **Dr. Tokics Imre**

lelkész